

חדשות בפרשה עם כתבנו בשטח 'עמיח'!

© Can Stock Photo - csp5729170

והפעם בכותרות... פרשת 'וישלח'

ברגעים אלה ממש מניעה משפחתו של יעקב לארץ ישראל להתרששות כאן מזוהה. 20 שנים לא קלות בגלל עקרו על יעקב בבית לבן וקצת מקוים שם לעתיד טוב ושקט יותר. כתבנו נגש לבחן את המצב מקרוב, הוא מבחין בפניו של יעקב המשווה מתח. מתברר שהמתח נובע מן המפגש הצפוי עם עשו שנמצא בקרבת מקום עם 400 חייליו וכפי הנראה אין פניהם לשלום. מצדו של יעקב נתן להבחין בהכנות שונות לקראת המפגש. פרשנו רש"י מעיר, שיעקב לוקח בחשבון אפשרות של מלחמה ולכן הוא מחלק את המטרה לשניים, הוא שולח דורון בנסיון להרגיע את רוח אחיו וכמובן, שבפיו הוא נושא גם תפלה. כלנו ממתינים בדריכות לקראת המפגש הצפוי מחר...

במהלך הלילה חצתה המשפחה את נחל יבוק. יעקב סיים להעביר את הילדים והציוד ומשום מה הוא מתעכב שם... ממקור חסוי נמסר לכתבנו על מאבק קשה שנהל יעקב עם מלאך במהלך הלילה. אך קצת, עם שחר, נתן להבחין ביעקב מגיע מן הקרב הוא אמנם צולע על ירכו אך נכר שהוא המנצח. עוד נודע שהובטח לו על ידי המלאך שיעקב שם נוסף - 'ישראל' בזכות נצחונו.

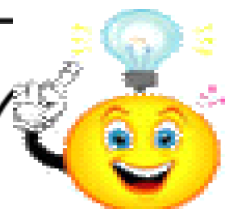
חדשות הבקרה! צות הכתבים עומד דרוך לקראת הפגישה. המתח מרגש באויר היטב. יעקב מתקדם לאט, הוא משתחוה שבע פעמים כדי לכבד את אחיו. עשו מן העבר השני מתחיל לרוץ! מה הוא מתכנן לעשות?? זה קצת מפחיד... לא! הוא לא נלחם! הוא מחבק ומנשק! אכן מהפך דרמטי ולא צפוי! שני האחים בוכים מהתרגשות! מי היה מאמין? הקב"ה שלח רחמים ללבו של הרשע-אכן גם גדול המתרחש לנגד עינינו. כתבנו מתקרב ושומע את עשו מציע ליעקב שילכו ביחד אך יעקב מסרב בנימוס (ואולי זה תרוץ כדי להתרחק מן האח הרשע...).

כותרות המשך המהדורה: שמעון ולוי מכים באנשי שכם לאחר ששכם בן חמור פגע בדינה אחותם. דבורה מינקת רבקה נפטרה ונקברה מתחת לעץ האלון בבית אל. הקב"ה מוסיף באפן רשמי ליעקב את השם - ישראל, כפי שהבטיח המלאך. בשורה משמחת ומצערת כאחת: המשמחת - בן נוסף נולד לרחל היא קוראת לו בן-אוי ואילו אביו יעקב קורא לו בנמין. המצערת - הלדה היתה קשה ורחל אמו נפטרה במהלכה. ולצערנו עוד פטירה בפרשתנו (שלישית במספר) יצחק אבינו, אלא שהוא נפטר בשיבה טובה, בן מאה ושמונים היה במוות. בינתיים אנו שומעים על משפחתו הגדולה של עשו אבל אנחנו נמשיך לעקב בעקרה אחרי יעקב....

מה הספור שלך?

כשעלה היטלר הרשע לשלטון בגרמניה נבשנות 1933 למיננים) פנה אחד הרבנים אל ה'חפץ חיים' ושאל: "מה יעלה בגורל היהודים כאשר כוננת הצורר להשמיד, חס-ושלום, את עם ישראל?" "מטרה זו, לא תתגשם לעולם!" השיב ה'חפץ חיים' בקול רועם. "צוררים רבים קמים עלינו לכלותנו אך מעולם לא עלה בידם לכלות את עמנו, וכבר מרמז הדבר בתורה בפרשת 'וישלח': 'והיה הממנה הנשאר לפליטה' " הבין השואל מתשובת ה'חפץ חיים' שאכן סכנה קרובה מרחפת על יהודי אירופה והוסיף לשאל: 'לאיזה מקום מתכנן רבנו שבו יתקיים הפסוק: 'והיה הממנה הנשאר לפליטה'?" הרבה ה'חפץ חיים' מעט, בעינים עצומות ואחר כך אמר: "אף זאת מפרש בהפטרה לפרשת 'וישלח' שהיא נקראת מתוך הנביא 'עובדיה', שם כתוב: 'ובהר ציון (=ירושלים וארץ ישראל!) תהיה פליטה' והגויים יפלו ויאבדו כפי שכתוב שם: 'ולא יהיה שריד' (=שארית) לבית עשו' " וכפי שחזה ה'חפץ חיים' כה, בסופו של דבר היה...

חדושי החדשות

"וישלח יעקב מלאכים לפניו אל עשו אחיו"

המלה "מלאכים" בתורה, פירושה לפעמים הוא-שליחים, ולפעמים- מלאכים ממש. בספור שלנו יותר מתאים היה לפרש שהמלאכים ששלח יעקב אל עשו אחיו היו שליחים בשר ודם אך רש"י מפרש אחרת וכותב: "מלאכים ממש!"

נשאלת השאלה: מנין ידע רש"י שמדבר במלאכים ממש ומדוע פרש כך?

הסבירו חכמי ישראל: יעקב צדיק תמים, אם הוא חושש לסכנה ומלחמה מצד עשו, כיצד הוא מסכן ושולח אנשים אחרים מאנשיו לפגוש את עשו כשהוא עצמו נזהר מלהתקרב אליו? אלא שעלינו להסיק מכאן שיעקב לא שולח בני אדם אלא **מלאכים ממש** שבאו לעזרתו ולהם, כמובן, לא צפיה כל סכנה.